

[Søren P. Larsen.]

rømmelser paa Punkter, som vi ansaa for de betydningsfuldste ved denne Reform. Men efter at saa at sige alle vore Ændringer er forkastet, agter vi at stemme ind Lovforslagets Vedtagelse her i Tinget, fordi det forekommer os, at Lovforslaget nu fremtræder i en saadan Skikkelse, at vi ikke ønsker at medvirke til dets Gennemførelse.

Vi har flere Gange haft Lejlighed til her i Salen at gøre vore principielle Anskuelser gældende, og jeg skal ikke komme dybt ind paa disse Enkeltheder i Dag. Naar imidlertid det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen saa stærkt fremhævede den i § 1, Iste Stykke, indsatte Bestemmelse, at hele Undervisningen paa Seminarier skal tage Sigte paa Elevens fremtidige Gerning, saa er det vel rigtigt, at det lovgivningsmæssigt set kan være ret nyt, men jeg vil dog mene, at dette Princip i Praksis har været fulgt i mange Aar, saa jeg kan egentlig ikke se det store eller nye ved den Reform.

Med Henblik paa Spørgsmaalet om 3 eller 4 Aar har vi ogsaa udtalt vore Synspunkter. Vi havde helst set, at man var blevet staaende ved de tre Aar paa Seminarierne og saa havde givet Adgang til den videre Uddannelse dels ved en bestaaende Lærerhøjskole, dels — vi kan jo godt sige, hvor vi har haft vore Tanker — ved Oprettelsen af en udvidet sønderjydske Lærerhøjskole i Haderslev. Men der har ikke været Mulighed for, at disse Synspunkter kunde trænge saaledes igennem, at de kunde samle et Flertal her.

Naar jeg ser paa de mange Fag, der findes, vejer det naturligvis ikke saa meget til, hvad vi kan føre frem, men jeg kan nævne, at en Mand som Skoledirektør Fosning her i København i en Nytaarsartikel taler om de mange Fag. Han siger:

„Man bør vogte sig for at drage mange Fag ind under Læreruddannelsen, ligesom man bør undgaa en Deling i forskellige Grene. Folkeskolen er een; dens Opgave er overalt den samme, selv om Vilkaarene kan være forskellige“,

og han mener, at Specialuddannelse kan som hidtil erhverves andetsteds. Jeg nævner dette, fordi det er sagt af en Mand, hvis Synspunkter vejer noget til ved Bedømmelsen af den Reform, som Flertallets Ordfører udtrykte ikke ringe Glæde over, og som nu bliver lovfæstet. Det gaar jo, naar man vil have for meget ind under en Lov, ogsaa gerne saadan, som Skoledirektøren siger: „Vil man have baade i Pose og

i Sæk, bliver Resultatet hverken Fugl eller Fisk.“ Jeg nævner disse Ord for at vise, at det ikke er Tanker, vi alene har ført frem, men Tanker, der ogsaa kan findes hos andre, og som netop findes udtrykt af denne Skoledirektør, som staar i Spidsen for vort Lands største Skolevæsen.

Vi har været med til at forme de Ændringsforslag, hele Udvalget har stillet, og som tog Sigte paa, at Seminarierne skulde tages med paa Raad ved Fastlæggelsen af Undervisningsplan og Eksamenskrav, og det regner vi for et Fremskridt. Vi kunde have ønsket at faa Følge af hele Udvalget til vor lille Ændring, hvorefter en Del af Undervisningsstoffet skulde være eksamensfrit. Vi er ikke kommet saa langt, men der er alligevel naaet dette, at en gammel Praksis er blevet lovfæstet, og jeg tilraader Seminarierne og deres Lærere at gøre Brug af den Ret, de her faar. Det vil i nogen Maade afbøde de mange Vanskeligheder, der ellers vil melde sig, naar Fagene trænger paa.

Det, som fra først af har været Tanken, at man gennem de 4 Aar skulde give Lejlighed til at fordybe sig i Undervisningsstoffet, kan meget let, naar dette Lovforslag bliver gennemført, blive ret illusorisk. Men jeg haaber, som sagt, at Seminarierne og deres Repræsentanter vil gøre deres Indflydelse saa stærkt gældende, som de evner, for at der derigennem maaske kan blive Mulighed for at skaffe mere Tid til Fordybelse i Fagene, som de findes der.

Det er ogsaa paa Linie med det, Ventes Medlemmer i den store Skolekommission, Klaus Berntsen, Marie Christensen, Ejsing, Nørgaard, Søgaard og Sørensen, siger om Læreruddannelsen:

„Naar Mindretallet er gaaet med til at udvide Undervisningstiden paa Lærerskolerne fra 3 til 4 Aar, er det særlig med Henblik paa Elevernes praktiske Læreruddannelse.“

Det var det, jeg nævnte forleden Dag, at det var derfor, disse Medlemmer af Skolekommissionen var gaaet med. Men naar vi ser paa det Pres, som der meget let kan blive under den nye Lov, saa forekommer det mig, at det vilde være klogere og i det lange Løb sundere og bedre for hele vor Læreruddannelse, om vi havde kunnet faa Tilslutning til vort Synspunkt: en 3-aarig Seminarieundervisning og saa Adgang til videre Uddannelse andre Steder.

En Del af Seminarierne, maa man huske, ligger jo i meget afsides Egne, og det vilde have sin Betydning, hvis det nu er Egnens Folk, der fortrinsvis søger de Seminarier,